

Inhoud

<i>HEY YOU!</i>	9
<i>DEEL 1: HOW TO GET THERE</i>	13
1. Vrouwen zijn te emotioneel	15
2. Meisjes kunnen geen wiskunde	21
3. Je gaat het werk doen waarvoor je bent opgeleid	28
4. 'Knor' of 'hertje'? Het corps is een springplank	36
5. In een sollicitatiegesprek word je getest	41
6. Wie goed is, wordt gevraagd	49
7. Hou je aan de traditionele loopbaanregels	56
8. Vrouwen kunnen niet onderhandelen	62
9. Ik ben niet goed genoeg	70
<i>DEEL 2: HOW TO BE THERE</i>	77
10. Wie het hardst roept, heeft de meeste invloed	79
11. Vrouwen kunnen werk en privé niet scheiden	86
12. Vrouwen durven geen risico's te nemen	92
13. Je moet tegen een grapje kunnen	100
14. Be 'one of the guys'	107
15. Je mag geen gat in je cv hebben	113
16. Vrouwen hebben te weinig ambitie	121
17. Vrouwen kunnen niet netwerken	128
18. Vrouwen willen niet fulltime werken	135

<i>DEEL 3: HOW TO STAY THERE</i>	143
19. You can't have it all	145
20. Ik ben geen 'excuustruus'	151
21. Vrouwen zijn te soft	158
22. Vrouwen zijn niet strategisch	164
23. Een topvrouw heeft geen mentor nodig	171
24. Een man is daadkrachtig, een vrouw is een bitch	178
25. Vrouwen kunnen geen 'nee' zeggen	185
26. Ik ben er bijna	191
<i>NAWOORD</i>	197
27. Als je moe bent, moet je uitrusten	201
28. Zichtbaar worden doe je op social media	207
<i>EINDNOTEN</i>	211
<i>DANKWOORD</i>	215

Hey you!

We denken vaak dat we succesvol worden als we alles perfect doen. Als we doen wat onze ouders deden, wat we op school hebben geleerd of wat ons gevraagd wordt om te doen. Als we alles precies volgens 'de regels' doen.

Bewust of onbewust passen we ons gedrag voortdurend aan onze omgeving aan. We zien een bepaalde thuissituatie als ideaal, omdat we erin zijn opgegroeid. We passen ons aan de cultuur van een bedrijf aan, zodat we gewaardeerd worden door collega's. We kopiëren het gedrag van anderen die succes hebben, in de verwachting dat we dan net zo succesvol worden. We volgen hun regels.

Maar deze regels, geschreven of ongeschreven, zijn in een andere tijd gemaakt. We hebben het geluk dat we in een snel veranderende wereld leven. In een samenleving die steeds diverser en inclusiever wordt. En die er heel anders uitziet dan de wereld waarin onze ouders en grootouders werden geboren.

Deze nieuwe tijd vraagt om nieuwe regels. Regels die niet slechts voor de helft van de bevolking werken. Die ruimte laten voor het individu en verschillen omarmen in plaats van veroordelen. Zulke regels zijn er nog niet, dus je mag ze zelf maken. Wat een enorme kans! En wij helpen je daarbij.

De titel van dit boek is geïnspireerd op een interview met zangeres en entertainer Jennifer Lopez in het tijdschrift *Rolling Stone* in 2022. De kop van het artikel was: 'How Jennifer Lopez broke all the rules

to get to the top'. En niet alleen Jennifer Lopez deed dat. De grootste managers en leiders ter wereld zijn niet succesvol ondanks dat ze de regels aan hun laars laptten, maar juist doordat ze dat deden. Silicon Valley is gebouwd op disruptie en non-conformisme.

Nog een voorbeeld uit de muziekindustrie, waar Nancy lang in werkte en nog steeds veel inspiratie vandaan haalt: Rihanna liet in 2017 zien dat ze slimmer is dan de meeste CEO's, door in slechts veertig dagen 100 miljoen dollar te verdienen met de lancering van een make-uplijn voor elke huidskleur. Ze wist de kracht van diversiteit te benutten door een heleboel vrouwen gelukkig te maken. Geen uitsluiting, maar inclusiviteit.

Regels overtreden vraagt om moed. De moed om een stap naar voren te zetten en je mening te geven. Of om de mening van een ander in twijfel te trekken. De cultuur van je bedrijf te veranderen. Of van bedrijf te veranderen als de cultuur niet bij je past. Iets te doen wat je nog niet eerder hebt gedaan. Of wat misschien geen enkele vrouw vóór jou heeft gedaan.

Dat doe je niet alleen voor jezelf, maar ook voor iedereen na jou. In 2022 was Nancy's bedrijf BrandedU samen met WOMEN Inc. en The Family verantwoordelijk voor de socialmediacampagne Mijn naam is Peter, waarmee aandacht werd gevraagd voor het feit dat er toen in Nederland bij beursgenoteerde bedrijven meer CEO's met de naam Peter waren dan vrouwelijke CEO's. In 2024 was nog steeds slechts 4 procent van de Nederlandse CEO's een vrouw, ondanks het vrouwenquotum dat we sinds 1 januari 2022 hebben. Hoog tijd om wat regels te breken!

Nieuwe regels maken vraagt om zelfkennis. Weten wie je bent en wat je wilt. En ook: wat je niet wilt. Je zult nieuwe grenzen moeten bepalen en ervoor moeten zorgen dat anderen daar niet overheen gaan. Je moet je sterke kanten leren kennen en niet bang zijn om die te laten zien. Je moet je onzekerheden durven te laten zien en hulp vragen als dat nodig is. Regels breken kun je niet alleen, maar je kunt wel de eerste zijn.

De vertrouwde regels overtreden is niet gemakkelijk. Het is nu eenmaal menselijk om erbij te willen horen. In dit boek helpen we jou, als toekomstige leider, om jezelf te laten zien en horen. We geven je de

handvatten om zelf de regels te bepalen en op je eigen, unieke manier carrière te maken. We geven je het zelfvertrouwen om in de spotlights te stappen.

Dat doen we niet alleen, maar samen met een heleboel topvrouwen die hun medewerking verleenden aan dit boek. Vrouwen met verschillende achtergronden en nationaliteiten. Ze hebben ieder hun eigen verhaal en laten zien dat er heel veel manieren zijn om de top te bereiken. Zij bieden jou hun schouders aan om op te gaan staan.

*Believe in yourself,
Ingrid & Nancy*

Deel 1

How to get there

Rule 1

Vrouwen zijn te emotioneel

Helen Hüpscher-Bakker is gezagvoerder op de Boeing 737 bij KLM. Om toegelaten te worden tot de opleiding tot piloot moet je een uitgebreide selectieprocedure doorlopen. De psychologische test is daar een belangrijk onderdeel van. ‘De opleiding om piloot te worden duurt twee jaar en is heel intensief. Het belangrijkste is misschien wel dat je de vereiste karaktereigenschappen hebt. Je moet tegen stress kunnen. Je moet onder hoge druk kunnen werken.’

Recent kreeg Helen te maken met een incident dat haar stressbestendigheid testte. Haar vliegtuig kwam in de ijzige kou en dichte sneeuw naast de taxibaan terecht tijdens het taxiën. Alle passagiers moesten van boord. Helen slaagde erin de rust onder de passagiers te bewaren. ‘Ik zei: “Ik ben de captain en ik neem uiteraard de volledige verantwoordelijkheid. Ik kom nu door de cabine lopen. U mag mij alles vragen, u mag mij alles zeggen en ik snap het als u boos bent.”’

Er werd lang gedacht dat mannen en vrouwen op een verschillende manier emoties verwerken. Vrouwen zouden sneller door emoties worden overweldigd en bijvoorbeeld eerder lachen, huilen of boos

worden. Dit vooroordeel had effect op de geloofwaardigheid van vrouwen op de werkvloer. Het wel of niet kunnen beheersen van je emoties werd direct in verband gebracht met het kunnen beheersen van een situatie tijdens het werk.

Nog steeds doen vrouwen er alles aan om dit beeld vooral niet te bevestigen. Dat leidt tot de verhalen die het altijd goed doen op feestjes en partijen, omdat alle vrouwen ze herkennen: die keer dat je naar de wc ging om te huilen, zodat niemand op je werk kon zien dat je erdoorheen zat. Want huilen op de werkvloer is een teken van zwakte, hebben we geleerd. En ook onder minder spannende omstandigheden dan die van Helen Hüpscher-Bakker wil je niet als zwak worden gezien.

Ze zal wel ongesteld zijn

Dit hardnekkige vooroordeel ten spijt weet iedereen natuurlijk dat mannen net zo goed emotioneel kunnen zijn. Dat ziet er bij mannen alleen anders uit. We kennen allemaal wel een mannelijke manager die erom bekendstaat geregeld te ontploffen. Recent onderzoek¹ van de University of Michigan bevestigt ook dat er geen verschil is tussen de seksen in emotionele stabiliteit.

Voor het onderzoek werden de dagelijkse emoties van 142 mannen en vrouwen 75 dagen lang bijgehouden. Gedurende het onderzoek werden de vrouwen in vier groepen verdeeld. Vrouwen in de eerste groep gebruikten geen anticonceptie, vrouwen in de drie andere groepen gebruikten verschillende vormen van de 'pil'.

De onderzoekers vonden niet alleen weinig tot geen verschillen tussen de mannen en de vrouwen, maar ook niet tussen de verschillende groepen vrouwen. Wisselende emoties kwamen bij alle groepen even vaak voor. Daarmee is dus ook meteen korte metten gemaakt met de overschatte rol van hormonen. Ze zal wel ongesteld zijn of een beurt nodig hebben, was lange tijd de reactie van mannen als een vrouw emotioneel reageerde. En ja, dat zeiden ze vroeger ook gewoon hardop.

Je emoties kunnen beheersen wil niet zeggen dat ze er niet zijn. Helen Hüpscher-Bakker: 'Nadat we naast de taxibaan terecht waren gekomen, hoorde ik over de radio: "*Captain, what do you want?*"

Captain, what do you want?” Je moet het op dat moment oplossen, dat is ons werk. Je kunt niet je laptop dichtklappen en de volgende dag weer verder gaan. Dan moet je diep inademen en jezelf resetten. Ik zei tegen de copiloot: “Adem in, adem uit. We gaan dit aan.”

Ik ging bij alle passagiers langs om te vragen of het goed ging. Eén vrouw vroeg toen aan mij: *“But how are you doing?”* Ik zei: “Dank u wel voor deze aardige vraag, maar als ik die nu beantwoord, word ik emotioneel.” Pas toen alle passagiers in de bus naar de terminal zaten, liet ik mijn emoties toe.’

Rulebreaking thought

Dat vrouwen niet emotioneler zijn dan mannen wordt door verschillende onderzoeken bevestigd. Hoog tijd dat vrouwen er net als Helen Hüpscher-Bakker zelf ook in gaan geloven dat ze het hoofd koel kunnen houden.

Fact

Hysterische vrouwen

‘Doe niet zo hysterisch!’ De overtreffende trap van een emotionele vrouw is een hysterische vrouw. Het woord ‘hysterie’ komt van het Oudgriekse ‘hystera’, wat uterus of baarmoeder betekent, en zou voor het eerst zijn gebruikt door de Griekse wijsgeer Hippocrates, die in de vijfde eeuw voor Christus leefde.

Aanvankelijk werd gedacht dat de oorzaak van hysterie een door het lichaam zwervende baarmoeder was, op zoek naar sperma om te kunnen voldoen aan de natuurlijke taak van dit geslachtsorgaan. Jawel, je leest het goed. Toen eind negentiende eeuw de vibrator werd uitgevonden, werd dit dan ook als een serieuze behandeling ervan beschouwd.

Later werd hysterie niet meer gekoppeld aan seksuele bevrediging en werd vaak opname in een inrichting voorgeschreven. Tot ver in de twintigste eeuw werd met hysterie een psychische aandoening of geestesziekte bedoeld

die uitsluitend voorbehouden was aan vrouwen. Onder de symptomen vielen bijvoorbeeld verdriet, prikkelbaarheid, lusteloosheid of depressiviteit. Je was als vrouw dus al snel 'hysterisch'.

Rulebreaker

HELEN HÜPSCHER-BAKKER

CV

GEBOREN: 1976

NATIONALITEIT: Nederlandse

HUIDIGE FUNCTIE: Gezagvoerder Boeing 737

CARRIÈRE: Begon in 2004 als Second Officer op

de Boeing 747-400. Werd na drie jaar First Officer op de Boeing 737, om na zeven jaar terug te keren naar de Boeing 747-400 als First

Officer. Ruim vijf jaar later werd ze Captain

op de Boeing 737. Had daarnaast diverse nevenfuncties, zoals Trainer crew safety and security en Safety investigator van The Hague International Space Resources Governance Working Group.

Sinds een paar jaar ben ik gezagvoerder op de Boeing 737. Toen ik begon, was 4 procent van de piloten een vrouw. Tegenwoordig is dat volgens mij tussen de 5 en 6 procent, nog steeds een minderheid. Het is nog steeds bijzonder als je met een vrouw vliegt.

Op mijn veertiende zat ik voor het eerst in een vliegtuig, ik vloog in mijn eentje van Londen naar Amsterdam. Het was een korte vlucht, maar ik was helemaal onder de indruk. Ik zat echt met open mond te kijken. Omdat ik minderjarig was, werd ik begeleid door een steward. Die vertelde me dat meisjes ook piloot konden worden. Toen wist ik: oké, dan ga ik dat dus doen.

Ik paste mijn vakkenpakket erop aan, want je hebt exacte vakken nodig, en deed meteen na de middelbare school mee aan de selectie. De eerste keer werd ik afgewezen. Ik was achttien en ze vonden me nog wat te jong. Ze zeiden: "Ga

maar studeren en als je wilt, kun je daarna terugkomen." Toen ben ik commerciële economie gaan studeren in Amsterdam.

In het derde jaar van mijn studie ging ik een vriendinnetje opzoeken in Zweden. Het waaide heel hard en ik had een vlucht met een doorstart, dat betekent dat de landing wordt afgebroken. Ik was totaal niet bang en zat als enige van de passagiers met mijn neus tegen de ramen. Ik dacht: ja, dit kan ik ook gewoon. En toen heb ik gelijk daarna weer mijn formulieren opgestuurd. Deze keer werd ik wel aangenomen en heb ik mijn studie versneld afgemaakt.

O, dat blondje, die probeert ook maar wat

Ik ben heel lang onzeker geweest over mezelf. Tijdens mijn opleiding stond ik een keer gezellig met mijn klas in een bar, toen een van de jongens zei: "Jij danst je CPL wel bij elkaar." Je CPL is je Commercial Pilot License. Die opmerking is eigenlijk altijd blijven hangen. O, dat blondje, die probeert ook maar wat.

Ik heb wel eens een check, een examen, gehad in de simulator, samen met een mannelijke collega. Wij zaten bij elkaar in de klas, dus we kenden elkaar. De instructeur pakte mij duidelijk veel harder aan, misschien omdat ik een vrouw ben. We liepen naar buiten en die collega zei: "Jeetje, Hel, jij werd echt wel harder aangepakt." Ik zei: "Ja, ik weet het."

Op een gegeven moment ging ik naar de Boeing 747 en toen heb ik die onzekerheid losgelaten. Ik dacht: ze laten mij echt niet zo'n vliegtuig vliegen als ik het niet kan. Promotie maken gaat op basis van anciënniteit. Het kan nooit zijn dat ik iemand pootje haak en daardoor hoger kom in de cockpit. Als je aan de beurt bent, word je uitgenodigd. Dan moet je het vervolgens wel laten zien en al die testen en examens halen.

Het incident gebeurde toen het donker was en het heel hard sneeuwde. Mijn vliegtuig raakte van de taxibaan af tijdens het taxiën. Vervolgens konden we daar niet meer weg. Er zaten zo'n honderdvijftig passagiers in het vliegtuig. Het was bar en boos buiten, en ik wilde de passagiers zo snel mogelijk van boord en in de warme terminal hebben.

Ik ben bij alle passagiers langsgegaan en heb gevraagd: "Gaat het?" Toen de bussen kwamen, heb ik die mensen allemaal persoonlijk naar de bus gebracht met mijn gele hesje aan. Tegen de purser zei ik: "Let erop dat iedereen de handrail van de trap vasthoudt, zodat er niemand valt." Het waaide en sneeuwde nog steeds knetterhard. Een Chinese passagier pakte mijn hand. Hij keek me recht aan en zei: "*You did such a good job.*"